

Вѣтня друм – Бл., Ю, ЮИ 2,5, стар път ИЗ. ДИ: *Дълбѡкия друм*, *Керванджійски път*.

Вѣти яса̀ци – Тр., ЮИ 3,5, равно, преди в по-голямата си част пасище, сега обработваема земя, от т. *yasak* ‘забранен, забрана’. Вер. пасища, *забра̀нени* за селяните.

Вѣто Калоя̀ново – Кал., Ю 1, име на предишното място на с. Калояново, след като селото се премества на новото място заради здравословни проблеми.

Вѣтото сѣло – Кал., Ю 1,6, ниви на мястото, където се е намирало с. Калояново до края на XIX в.

Ветро̀пѡли – друго име на *Ченгѐр*, село в Сливенско, през 1485 г., намирало се вероятно между селата Трапоклово и Горно Александрово, сега м. *Ченчѣля*.

Вѣхтата керхан̀а – Зай., от емл. рег. Вер. от перс. чрез тур. *kerhané* ‘публичен дом’, какъвто вероятно е имало на стария път за В.Търново.

Вѣхтата кория̀ – 1. Ор., 3 1,5 (ГХХ); 2. Ст.с., от рум. вл., 1883 г.

Вѣхтите лозя̀ – 1. Гав.; 2. Ков., СЗ 2. ДИ: *Стàрите лозя̀*; 3. Кр., С 2; 4.Топ., С; 5. Ор., ЮИ 2, места на някогашни лозя.

Вѣхтите марàши – 1. Тв., от рум. вл.; 2. Ор., от рум. вл., 1884 г. ДИ *Гѡрните лозя̀*.

Вѣхтия уча̀стѣк – Бож., ЮИ 2,7, горист уча̀стѣк.

Вѣхтото сѣло – вж. *Вѣтото сѣло*.

Вечера̀ – име на с. *Ичера* сред турското население.

Визов гроб – Коз., ЮИ 1.

Вилй̀йски мост – Сб., ЮЗ, мост на р. *Бля̀горница*.

вир – в местното тълкуване: ‘дълбоко място в река’. – *Божй̀лов ~*, *Дълбѡк ~*, *Дѣлгия ~*, *Жѣчковия ~*, *Сй̀ния ~*, *Спй̀ров ~*, *Хайдѹи́кия ~*, *Чалѣ̀ков ~*.

Висѡката дишч̀а – Сб., СИ 3,5.

Висѡката могѝла – Реч., ЮИ 2,3, могила край ниви.

Висѡкия бряг – Сот., от съд. док.

Висѡкия дизл̀ар – Ш., СЗ 3,5.

Висѡкото – 1. Гав., ЮИ 2,5, равно, ниви; 2. Сам., ЮИ 2,5, равно, ниви, които не се заливат от р. Тунджа.

Вй̀хра – Ич., СЗ 6, връх, около който често духат силни ветрове, вихри. От стб. *вй̀хръ* (БЕР I 1971: 155).

Вй̀хру̀шка могѝла – Сб., Ю 3,4, могила, край която духа силен вятър.

Вичи́ра – име на с. *Ичера* в осм. док. от 1666 г. (Стойков 1959: 412).

Вй̀чолов кла̀денец – Др., Ю 1,7, някогашен кладенец, копан от дядо *Вичо*.

Вл̀айкови кѣшлй̀ – Ш., Ю 5, гористо, където имало кѣшли на *Влайко*.

Вл̀айкови ѡрехи – Тв., Ю 2, нива, в която имало орехи. От ФИ *Влайкови*, от публ. (Стоянов 2007: 257).

Вл̀ашката махал̀а – Коз, 3 0,5, стара махала в селото.

Вл̀ащица – Коз., СЗ 1, сух дол. Местно предание разказва за катастрофално наводнение през 1857 г., което разделило селото на две. Битува и леген-